

DE WETTEN SPREKEN

Een Moeder verliest door den dood haar kind. Hierna merkt zij, vooral wanneer zij het kerkhof nadert, een branderig gevoel rond den navelstreek. Haar echtgenoot vraagt de verklaring hiervan aan een bekend parapsycholoog, die haar naar een psychometriste verwijst. Ook wordt door vrienden van hem de meening gevraagd van Meester Zelanus. Deze antwoordt haar:

Dit is mijn antwoord, Moeder, gij zijt in gevoel nog steeds met Uw kindje verbonden. Gij voelt U nog immer één met Uw lieveling, al werd deze in het leven na den dood opgenomen. Dit is begrijpelijk want als moeder hebt gij Uw kind lief en kunt gij dit niet meer vergeten. Ge wilt het gevoel, dat het U schonk, behouden. Wanneer gij nu de plaats nadert, waar gij het stoffelijk lichaamje achterliet, wordt het brandende gevoel steeds groter. Als ge naar huis terugkeert, verwaast het. Duizenden moeders van Uw wereld beleven hetzelfde, al zijn de reacties verschillend en beheerscht het eene leven zich dieper en sterker dan het andere. In het gevoel, dat gij en andere moeders beleven, bevinden zich zeven graden, wat wil zeggen, dat de eene moeder de liefde dieper ondervindt dan gene. Gij hebt lief op honderd procent, maar gij bent daarin gesplitst en ge wordt nu onbewust door Uw liefde en door Uw verlies geleefd. Wanneer gij dit aanvaardt, kan ik het volgende beeld analyseeren, dat ons met deze, Uw gesplitste persoonlijkheid, verbindt en natuurlijk vaststelt, dat de realiteitswetten voor de ziel zich niet laten bedriegen, maar door duizenden verschijnselen als wetten gestalte krijgen. Een diep doorvoeld gedicht, een rein lied, een goed geestelijk afgestemd boek, een toneelstuk, een film, of een taak, die gij aanvaardt om anderen te helpen en te dienen — het zijn mogelijkheden voor U om het verloren geluk te beleven. Deze wegen, die gij betreedt om weer te komen in de verloren wereld, voeren U echter ook tot de gevoelens, die gij ervaart, wanneer gij langs het kerkhof gaat.

Dat U deze vlam voelt branden in de omgeving van den navel is heel natuurlijk, omdat U op deze plaats door de navelstreng de eenheid met Uw kind onderging. Maar — gij zult mij dit moeten beamen — het warmtegevoel ontstaat vanuit Uw liefdevolle hart, dat het dan doorzendt. Het brandende gevoel, dat U ondervindt, openbaart werelden, onmetelijkheden voor de liefde. Ge ondergaat het, doordat deze liefde niet ten volle beleefd kon worden en door den dood een ontijdig einde nam. Maar zij is er en ze wordt door de vele mogelijkheden, die ik al noemde, nog gevoed. Ik kan hierover een boek schrijven ook al omdat Uw gevoelens voor Uw kind mij met vorige levens verbinden. En ook, omdat ik de ziel van het kind als een natuurlijk gevoelsleven voor mij zie, waardoor gij als moeder in dezen toestand kon worden opgetrokken. Immers was de gevoelsgraad van Uw kind niet op zulk een kracht en bewustzijn, dan zoudt gij U onherroepelijk anders hebben gevoeld en niet zóó beïnvloed als thans het geval is. Een en ander samenvattend herhaal ik: gij bezit een sterk karakter, maar Uw hooge gevoelsgraad in verbinding met dien van Uw kind overheerscht U en maakt het verschijnsel bewust. Dat de parapsycholoog noch de psychometrist deze toch zoo eenvoudige psychologie niet peilen kan, is duidelijk. De eerste heeft zijn zoo veelbetekende faculteit nog niet verdiend, temeer daar hij zijn sprong over de kist niet wil of durft te maken, terwijl de tweede bewust of onbewust vanuit de fantasie spreekt. De behaalde sensitiviteit levert misschien wel eens een treffer op,

maar bezit niet de verbinding met het weten en de zekerheid van het gezag, dat de hemeling toebehoort.

Wij zeggen U, dat de „Universiteit van Christus” elk gevoelsleven peilt, elken liefdegraad ontleedt, doordat wij op Golgotha onze studie mochten beëindigen!

Ik verzeker U, dat U dit gevoel nimmer zult verliezen, wel zal het minderen naarmate Uw leven zich van het stervensuur van Uw kind verwijdt. Het maakt zich losser van het gebeuren en ge beleeft Uw smart en Uw geluk anders. Nochtans blijft de door U gevoelde en heilige eenheid als een eeuwigdurende gelukzaligheid diep in Uw ziel leven, om straks in het astrale bestaan door Christus opnieuw verbinding te ontvangen.

Meester Zelanus

Is het nuttigen van vleesch niet ernstig te veroordeelen en moeten wij niet allen tot het vegetarisme overgaan?

Wij veroorloven ons u de volgende wedervraag te stellen: Wie schiep het dier voor den derden cosmischen graad, de planeet Aarde? God, nietwaar, want uit Hem komt alle leven voort. Zijn wijze voorzienigheid stelde vast, dat Zijn kinderen, die op deze planeet aan den opbouw van hun stoflichaam moesten werken, het dierlijk vleesch daarbij hard nodig zouden hebben. Het dier behoort dus bij dezen graad, het dient uw evolutie en de zijne. Zoo gij het dierlijke leven nu ongebruikt liet, zoudt ge uw eigen stoffelijke ontwikkeling schaden. Daar komt als tweede gevolg bij, dat de diersoorten dan zoo in aantal zouden toenemen, dat zij uw leven gingen overheerschen en schaden! Het probleem, dat hier onmiddellijk naast ligt, is dat van den slager. Sommigen toch voeren aan, dat de vleescheter dezen mensch slecht maakt. De slager echter beleeft zijn eigen graad, hij handelt naar het voelen en denken, dat in hem is en hij kan niet anders handelen. Geloof niet, dat hij, wanneer de gemeenschap ging vegeteeren en hij zijn winkel dus kon sluiten, nu plots een hooger, zuiverder leven ging leiden. Dan zou hij stellig naar middelen en wegen zoeken, waarin zijn afstemming toch op voor hem bevredigende wijze werd gediend. Hij is — uit eigen verkiezing! — het product van een tijdperk, dat het dierlijk vleesch voor zijn groei behoeft! Wanneer gij buiten de versterkende sappen daarvan kunt, deze voor uw lichaam en/of uw taak kunt missen, handelt gij goed en wijs, wanneer gij uw voedsel vegetarisch inricht. Maar wij herhalen: wanneer gij daardoor verslapping of zelfs ziekte moet aanvaarden, handelt ge onbewuster dan de mensch, die zich van vleesch bedient!

Wat is het verschil tusschen spiritisme en spiritualisme?

In het kort dit: terwijl de aanhangers van het spiritisme door het gebruik van de diverse communicatie-middelen bewijzen van en over het leven na den dood trachten te verzamelen, ligt het zwaartepunt bij de spiritualisten bij de religieuze levensbeschouwing. Deze onderscheiding is bijna alleen in ons land gebruikelijk, in de meeste andere landen kenmerkt men beide groepeerings met denzelfden naam: spiritualisme. De spiritisten hier leven bij de daad, zij kennen het „verschijnsel” hoogere waarde toe, terwijl de spiritualisten meer beschouwend zijn. Dit houdt natuurlijk niet in, dat de doorsnee spiritisten niet religieus zouden zijn of dat de spiritualisten de waarde van de occulte verschijnselen negeeren. Het verschil echter ligt hier: terwijl de spiritisten hun beginselen uit de verschijnselen afleiden, handelen de spiritualisten juist omgekeerd! Als deze korte uiteenzetting niet voldoende mocht zijn, willen wij deze kwestie gaarne eens uitvoeriger behandelen.